

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Nagy János Árpád ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Rumppler Jolán jogtanácsos által képviselt alperes ellen közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított, a Miskolci Munkaügyi Bíróság 6.M.653/2005/20. számú ítéletével befejezett perében, az említett számú jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Miskolci Munkaügyi Bíróság 6.M.653/2005/20. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az alperesnek 12.000 (tizenkettőezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

Az alperes elsőfokú hatósága a T. Kft. telephelyén 2004. október 6-án a 250 méter magas kémény felújítási, kivitelezési munkaterületén munkavédelmi ellenőrzést tartott, melynek eredményeként a Power Climber Koltek Gysz.115883-1/92. függő, mozgó munkaállvány használatát a hiányosság megszüntetéséig megtiltotta, majd a 2004. december 3-án kelt határozatában a felperes T.J. egyéni vállalkozó munkáltatót 280.000 forint munkavédelmi bírsággal sújtotta.

A bírságot kiszabó határozat indokolása szerint az erőmű 250 méter magas kéményén az ALPIN-SALEWA Rt. tulajdonában lévő Power Climber Koltek (Gysz.115883-1/92.) függő, mozgó munkaállványt új telepítési helyén 2004. július 21-én az A. Rt. helyezte üzembe, majd ezt követően használatra, üzemeltetésre T.J. egyéni vállalkozónak adta át. A függő munkaállvány használata során az emelőgép-napló

bejegyzései szerint 2004. szeptember 30-án a munkaállványnak a kémény 0-50 méteres szintre történő áttelepítésére került sor. Az ellenőrzés megállapította, hogy az új telepítési helyen felállított munkaállvány üzembe helyezése előtti fővizsgálatát és annak keretében a MSZ.9721-1:1982. szabvány 3.7. és 3.8. pontjai szerint elvégzendő terhelési próbát nem végezték el, és nem teljesült EBSZ.I. fejezet 9.14. pont előírása. A mozgóállványt T. J.munkáltató kezelte, és azon két munkavállalója is dolgozott. Az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés feltételeinek megvalósítása a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (Mvt.) 2. § (2) bekezdése alapján a munkáltató kötelessége, melynek a munkáltató nem tett eleget.

A felperesnek a határozat ellen előterjesztett fellebbezését a másodfokú hatóság nem találta alaposnak, és határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A jogerős közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a felperes keresetet terjesztett elő, amelyben annak az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését és az alperesnek a perköltségekben való marasztalását kérte. Eljárási jogszabálysértésre hivatkozott, mivel az ellenőrzés során nem volt jelen, a meghallgatott F. L. építésvezető pedig nem volt jogosult a nevében nyilatkozni. Az ügy érdemét illetően azt sérelmezte, hogy a függő-mozgó munkaállvány alacsonyabb szintre helyezését a munkavédelmi felügyelő „áttelepítésnek” minősítette. Arra hivatkozott, hogy a munkálatok kezdetétől az ilyen áthelyezésre naponta több ízben is sor került, amelyet az építési naplóban „átépítés”-ként szerepeltettek, azonban ehhez nem szükséges a munkavédelmi törvényben az áttelepítéshez előírt szabályok betartása.

A munkaügyi bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította.

Az ítélet indokolása szerint a bíróság elsődlegesen abban a kérdésben foglalt állást, hogy a hivatkozott motoros függő-mozgó munkaállvány munkabiztonsági feltételeiért a tulajdonos vagy az üzemeltető felperes tartozott-e felelősséggel. A bíróság a tulajdonos és az üzemeltető írásbeli megállapodását vette figyelembe, amely az emelőgép biztonságos üzemeltetésére vonatkozó kötelezettségeket a felperesre mint vállalkozóra telepítette. Ezen túlmenően a bíróság hivatkozott az Mvt. 2. § (2) bekezdésére, miszerint a munkáltató felelős a munkavállalói biztonságáért. Ezért a munkavédelmi bírság kiszabása szempontjából közömbös, hogy az emelőgépnek ki a tulajdonosa. Másodsorban a bíróság azt vizsgálta, hogy az 50 méteres járószinteken kialakított kötélpályára történő motoros mozgó munkaállvány áthelyezése áttelepítésnek minősül-e. A bíróság úgy foglalt állást, hogy bár a felfüggesztési tervnek megfelelően a rögzítő acélkötelek különböző magasságokban 50

méterenként előre ki voltak építve, a motoros mozgó munkaállvány új telepítési helyének minősül az 50 méteres szintkülönbséggel való elhelyezés, mivel ebben az esetben a mozgó munkaállvány rögzítése megváltozik. Ezt támasztja alá az üzembe helyezési engedély is, amely azt tartalmazza, hogy az áttelepítéskor valamennyi kötőelemet át kell vizsgálni és teherpróbát kell végezni. A felperes a perben nem tudta bizonyítani, hogy a terhelési próbát az 50 méteres járószinteknél elvégezte. A terhelési próba a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint csak 2004. július 21-én és 2004. október 7-én történt meg.

A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben annak hatályon kívül helyezését, és a keresetének helyt adó határozat meghozatalát kérte. Az áttelepítés fogalmának téves értelmezése miatt az Mvt. 87. § 1. pontjában foglaltak megsértését állította, mert megítélése szerint a munkaeszköz áthelyezése nem okozott lényeges változást az üzemeltetés körülményeiben. Ezzel kapcsolatban dr. N. I. okleveles gépészmérnök tanúvallomására hivatkozott.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el (Pp. 274. § (1) bekezdés).

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperessel szemben a munkavédelmi bírság kiszabására az Mvt. 2. § (2) bekezdése alapján került sor, miszerint a munkáltató kötelessége az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés feltételeinek a biztosítása.

N. I. okleveles gépészmérnök építőgép, targonca, emelőgép szakértő tanúvallomása szerint üzembe helyezést megelőzően a teherpróba akként történt, hogy a 250 méteres járószintnél kb. 750 kg súlynak megfelelő festékanyaggal a munkaállványt fel-le mozgatták (12. sorsz. jkv. 3. oldal 1. bekezdés). Az iratok közt elfekvő függő-mozgó munkaállvány felfüggesztése tervén található, a tanútól származó feljegyzés, miszerint „a munkaállványt az erőmű 250 méteres kéményére telepítették. Áttelepítésnél a kötélbilincsek ellenőrzése és a kötelek állapota minden esetben ellenőrizendő.” A szakértő tanú vallomása szerint a szakértői véleményében áttelepítésen - amikor a kötélbilincseket ellenőrizni kell, illetve a kötelek állapotát minden esetben ellenőrizni kell - az emelőgép állványnak az 50 méterrel lejjebb történő vízszintes járószintre való áthelyezését értette. Kérdésre a tanú azt vallotta, hogy „bár a szakértői véleményében ezt nem hangsúlyozta ki, az 50 méterrel lejjebb lévő járószintre történő emelőgép áthelyezésekor is le kell

teherpróbázni az állványt" (12. sorsz. jkv. 3. oldal utolsó bekezdés). A tanú a meghallgatása során bírói kérdésre áthelyezéskor az új üzembe helyezést nem tartotta szükségesnek (12. sorsz. jkv. 5. oldal 4-7. bekezdés), az új üzembe helyezés azonban nem azonos, a terhelési próba elvégzésével, amelyet a tanú a járószintek módosításakor maga is szükségesnek tartott.

A perben nem volt vitás, hogy a függő-mozgó munkaállvány a 250 magas kéményen függőleges irányban nem egyetlen járószinten mozgott, amely mozgást a felperes az emelőgép-naplóban 2004. szeptember 30-án „átépítésnek” nevezte. A felperes a perben műszaki szakértői bizonyítást arra vonatkozóan nem kért, hogy az adott esetben az megfelelt-e az Mvt. 87. § 1. pontja szerinti áttelepítésnek. A felperes egyébként a per során saját magával is ellentmondásba került, mert a teherpróba elvégzésére is hivatkozott, az azt alátámasztó dokumentációt azonban bemutatni nem tudta.

A kifejtettekre figyelemmel a munkaügyi bíróság által megállapított tényállás és az arra alapított érdemi döntése tekintetében jogszabálysértés nem volt megállapítható. Ezért a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazásával a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárási költségről a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése, az illetékről mértékéről az Itv. 50. §-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2007. október 17.

Dr. Fekete Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Földényi Gyuláné s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Istvánné s.k. bíró